

תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם כי
 יהיה אלהיכם ההלך עמכם להילחם לכם
 עם איביכם להושיע אתכם ודברו השטרים
 אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית
 חדש ולא הזכו ילך וישב לביתו פן ימות
 במלחמה ואיש אחר יזנכו ומי האיש אשר
 נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות
 במלחמה ואיש אחר יחללנו ומי האיש אשר
 ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן
 ימות במלחמה ואיש אחר יקחה ויטפו
 השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש
 הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס
 את לבו אחיו כלבבו והיה נטלת השטרים
 לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש
 העם כי תקרב אל עיר
 להילחם עליה וקר את אליה לשלום והיה
 אם שלום הענך ופתחה לך והיה כל העם
 הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך ואם לא
 תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת
 עליה ועתה יהיה אלהיך בידך והכית את כל
 זכורה לפני חרב רק הנשים והטף והבהמה
 וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך
 ואכלת את שלל איבויך אשר נתן יהוה
 אלהיך לך כן תעשה לכל הערים הרחוקות
 ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה
 רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך
 נתן לך זחלה לא תחיה כל זשמה כי החרם
 תחר ימם החתי והאמורי הכנעני והפרזי
 החוי והיבوسی כאשר צוך יהוה אלהיך למען
 אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם
 אשר עשו לאלהיהם וזטאתם ליהוה
 אלהיכם כי תצור אל עיר

ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית
 את עצה לנדה עליו גרוח כי מננו תאכל
 ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה הוא
 מפניך במוצור רק עץ אשר תדע כי לא עץ
 מאכל הוא אתו תשחית וכרת וננית מצור
 על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה.
 עד רדתה

כי ימצא חלל באדמה אשר יהיה אלהיך נתן
 לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הורגו
 ויצאו זקניך ושפטיר ומדדו אל הערים אשר
 סביבת החלל והיה העיר הקרובה אל החלל
 ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא
 ענד בה אשר לא משנה בעל והורדו זקני
 העיר ההוא את העגלה אל החלל איתן אשר
 לא יענד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה
 ונחל ועגשו הנהגים בני לוי כי הם נחר יהיה
 אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם
 יהיה כל ריב וכל נגע וכל זקני העיר ההוא
 הקרבים אל החלל ירחשו את ידיהם על העגלה
 הערופה ונחל ועגו ואמרו ידעו לא שפכה
 את הדם הזה ועינינו לא ראו נפר לעמך
 ישראל אשר פדית יהוה ואל תהן דם זקני
 בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם ואתה
 תנער הדם הנקי מוקרבן כי תעשה הישר
 בעיני יהוה

כי תצא למלחמה
 על איבך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושביית
 שבי וראית בשביה אשה יפה תאר וחשקה
 בה ולקחתה לך לאשה והנאתה אל הון